

Persbericht Simon Benson

Arno Kramer

Simon Benson's werk bestrijkt een groot gebied, van installaties, waarin soms ruimtelijk werken met tekeningen worden gecombineerd, tot presentatie van zijn tekeningen alleen. Hij is overigens niet alleen een zeer begenadigd en precieze tekenaar van onderwerpen als architectuur, natuur, de mens in veel hoedanigheden, portretten, enzovoort, hij ziet ook kans om deze onderwerpen op bijzondere wijze met tekst te verbinden.

Tekst gebruiken in werk, dat toch zeer visueel is en tot de beeldende kunst behoort, is geen nieuwigheid meer. Het gebruikmaken van feitelijke leesbare tekst in een kunstwerk zet de kijker onherroepelijk aan het denken. Zoek je referenties in de literatuur, in de filosofie of de beeldende kunst of is het werk inhoudelijk een mix van dit alles?

Het werk van Simon Benson wekt soms de indruk beredeneert en filosofisch te zijn. Dat is wellicht op het niveau van die taal zo, maar als je zijn tekeningen op het materiële en technische bekijkt, zijn ze uiterst subtiel, speels en sensibel. Zijn werk is meestal zonder kleur. Qua onderwerpen lijkt niets onmogelijk. Personen, portretten, bomen, stadsgezichten alles kan. Dikwijls worden onderwerpen ook nog weer gecombineerd zonder dat je de indruk krijgt dat er geen controle over het beeld is

Je hebt echt het idee dat er veel van de geest van de kunstenaar wordt geopenbaard. Dat hij in die getekende onderwerpen bovendien een mate van perfectie bereikt is mooi, maar het leidt nooit tot alleen maar staaltjes vaardigheid. Je duikt in een geestelijke wereld die je ook deels wilt doorgronden, maar op het moment dat je denkt iets op het "spoor" te zijn aan betekenis, mede door de regels tekst, kun je door een ander prachtig deel in de tekening weer alleen in de beeldende kwaliteit wegdwalen. In sommige tekeningen, vooral als het hoofd het onderwerp vormt, zijn er lagen van beelden door elkaar getekend. Op die manier ontstaat vervreemding, maar vormen die gesampled beelden eveneens metaforen voor gedachtegoed en gevoelens .

Niet in alle tekeningen gebruikt Benson tekst. Als hij dat doet is die tekst ook nooit in de dynamiek van het tekenen opgenomen, als decoratie of als impulsieve beeldvullende toevoeging. Het zijn zelf geschreven bewuste statements of regels poëzie, die zich door die prominente aanwezigheid in hun inhoud ook niet "verschuilen".

Simon Benson gebruikt in zijn werk meestal zijn moedertaal, met soms uitwijkingen naar het Duits, Frans of Italiaans. Je wordt door die uitgedachte typografie ook gedwongen om die teksten te lezen. De samenhang met het beeld is soms streng, soms speels. Maar altijd bijzonder.